

Ik moet meteen denken aan het binnenhoofd, dat zeiden ze het gaat twee jaar langer duren en dat kost ook veel meer.

Ja, dat hij wist dat van te woorden.

Dat had te maken, de reden die gegeven was de kapitoel bestorming, we moeten het beter beveiligen.

O, dat is echt waar.

Ja, dat zag ik, de Hugo de Jongen stond dat te vertellen.

O, god, allemaal mag ze dat echt, zou ze dat er bedacht hebben?

Die zei van, we hebben allemaal gezien wat er in...

Met die gebouw er meer 3 uur, zo.

Nou, allemaal beveiligingsdingen.

En daardoor ging het langer duren, dat dacht ik, dit is wel een hele goedkoop snoes.

Dat vind ik ook wel, we hadden allemaal een flauwe koel.

Het is wel awesome, kunt u mij horen?

We zijn iets belangrijks vergeten een paar weken geleden.

Teletext is namelijk jaren geweest.

Ach, jeetje.

Ja.

Dat had ik, ze moeten feliciteren.

1 april was het namelijk.

1 april 1980 is teletext opgericht.

Ja, dus 43 jaar geleden.

Ja, de NOS begint toen met experimentele teletextuitzendingen.

En bestaat nog steeds natuurlijk.

Zoals ik vaak gezegd heb, teletext is, he.

Vergeweg de beste televisieprogramma wat er is.

Ja.

Ja, ik heb nog kunst, dus dat...

Oh, je hebt ook nog kunst?

Ik heb nog kunst, ja, ik dacht maar meer is kunst.

Ja, heel goed.

Ik wil ook wel eens zien hoe dat met het luister effect gaat.

Ik heb het daarna eventueel die dingen doen.

Ja, dat is goed.

Maar je hebt gezien dat we nu weer naast de koning staan, he.

In het lijstje met de potgrots.

Nou, we staan onder de koning.

Ja, ja, ja, dat is waar.

Ja, dat is waar.

Ik kijk samen daarnaast.

Ik wil niet boven de koning staan.

Nee, nee, nee, we staan op 2 inderdaad.

Dus je ziet dat het weer redelijk stabiel is.

Ja, ja, dat goed voorspelt.

Ik neem aan dat dat zo gaat als jij toen uitlegde dat het ging.
Dat er dan een nieuwe is en dat dan, maar als mensen daar gaan luisteren.
Waar de continuïteit niet waar van dat hoge eerste getal niet vast gehouden kan worden.
Nee, nee, nee.
Kijk, het gaat erom dat allemaal die nieuwe podcast die worden natuurlijk ergens gelanceerd.
En dan roept iemand, we hebben een fantastisch nieuw verhaal.
Oh.
Steig.
Ja, daar word ik gebeld.
Alarmnummer.
Ja, nee.
Er zit zo'n flikkenliggje op.
En dan wordt het natuurlijk enorm gelanceerd.
En daarna heb je dat weer wel weg.
Ja, ken ik.
Die generaals bijvoorbeeld, die hebben we een hele tijd in top gestaan.
Ja.
Maar ken ik, is dat toch niet vitaal genoeg om alle top te kunnen blijven.
Nee, maar je bent ook een soort van generaal.
Generaal, ja.
Ja, je weet dat ik het nooit ver gebracht heb in dienst, maar sowieso.
Ja, je weet, ik heb jarenlang op Klingendaal aan dat klasje ook van de militaire les gegeven.
En in het begin dacht ik dat zijn tukammer van die aardskonserveratieve houtdegens.
Niet waar met reactionaire opvattingen, maar dat bleek totaal niet het geval te zijn.
Dat bleek allemaal keurige, academische opgeleide heren te zijn.
Vaak met veel vooruitstrevende opvattingen dan ik zelf had.
Zoals de tijden van de Valklandoorlogen.
En ik was toen van flink slader op die klootargenteinen.
Maar zij waren het al van die militairen.
Die zeiden, ja, is dat nou de moeite waard?
Moeten we dat wel doen?
Nou ja, enzovoet, enzovoet.
Zij heeft het gedaan en dankt haar politieke redding eigenlijk aan dat feit.
Maar daar moeten we het nu niet verder over hebben.
Maar nog even heel wat ging je dan vertellen bij die militairen?
Eh, geschiedenis?
Ik was ook wel interessant dat.
Heel lang, heel lang geleden nog daar, nog voor deze.
Ik heb het 17 jaar gedaan in mijn herinnering.
En ik begon in 1870 oorspronkelijk.
Nou, voor elkaar stukje leuk.
Want hier hebben we veel ontwikkelingen.
Naar me natuurlijk tegenwoordig van Duitsland.
Dat is in begin in 1871.

Maar ik verloor gelijdelijk aan het terrein.
In die zin.
Dat na een paar jaar zei ze, ja, 1870, 1914.
Dat was eigenlijk niet zo nodig.
Dan konden we, ja, goh, die thierpietchen.
En die schlievenplan enzo.
Dat was toch langzaam wel allemaal erg vieuzeuger geworden.
Dus ik moest maar beginnen bij het begin van de eerste wereld.
Hoe ligt dat?
Heb ik ook een tijdje gedaan?
En toen moest hij te slatten beginnen bij het begin van de tweede wereldhoeler.
En ik weet dat mijn laatste jaren,
dat ik die uitgediend heb met toch voornamelijk de koude hoeler.
Dus te beginnen in,
maar ja, dan waren we niet begint de koude hoeler.
Maar verkiezing.
Of ergens in 1943, 1944 of in 1945 of in 1960.
Nou, dat doet er niet veel toe.
Dus ik ben eigenlijk van 1870 langzaam opgeschoven.
Met betreft de college stof naar 1945.
En de doel was om de militaire wat te leren over de geschiedenis?
Ja, om daar te leggen hoe het strategisch in elkaar zat.
Dus ik vertelde altijd dat de echte overwinner van de eerste wereldhoer,
hoe gek het ook klinkt, dat hij Duitsland was.
Terwijl hij eigenlijk de grote verzogenaamde grote verliezer was.
Net precies waarvan ik vond dat mij dat verteld had moeten worden.
Als tweedejaar student, maar dat hadden ze niet gedaan.
En waren het begin in de militaire?
Sowieso vond ik die colleges over het gezente verleden van Europa,
van ik er waardeloos.
Jorgen kreeg jarenlang college over de Franse mandaatgebied in Midden-Oestans.
Ik dacht tot dat er veel toe deed.
En waren de militairen die net begonnen?
Nee, die waren al heel hoog gestegen.
In mijn herinnering waren het allemaal kolonels.
O, oké.
Sterker nog, ik heb ook ooit één keer dacht ik in het Laumman Rotom Museum,
als ik het nog goed herinner, alle Nederlandse generaals toegesproken.
Dat zijn we een massa generatie, joh.
Je hebt geen idee.
Je zou hem mee gaan leggen kunnen leiden met die Nederlandse generaals volgens mij.
En hoe vond je dat?
Nou, ook wel amusant.
We gaan lang totaal vergeten over één dus.

Waren jullie niet vervelend?

Absoluut niet.

De enige die ooit in slaap is gevallen,
bij mijn colleges,
was de enige vrouwelijke kolonel die ik ooit bij heb gezien.

Die was in de auto in Monde Zijl.

Het hoor je ook wel vaak van mannelijke luisterers,
die dan met hun vriendin samen in de auto luisteren.

Die vriendin vindt deze podcast dan helemaal geen reed.

Vinden ze niet samen?

Ja, dat kan ik me best.

En die zegt oh, is het toch saai?

En dan moeten we daar die Van Rossum luisteren, zetten we af.

En die mannen vinden het dan allemaal leuk?

Ja, god mag weten wat dat is.

Als ik voor bibliotheken spreek.

Ja, dat heb ik al heel vaak verteld.

Ja, heel vaak.

Dat er dan heel veel mannen komen.

Ja, in plaats van 30, 70.

En moeten die mannen allemaal naar hun mancave toe?

En dan dit maar op hun hoofdtelefoon?

Ja, ik kan er verder ook zwaaien aan doen natuurlijk.

Het is zoals het is.

Nee, dat is ook zo.

We moeten wel zeggen, dat wil niet alleen zeggen dat er alleen maar mannelijke luisterers zijn.

Nee, want van die post die we krijgen, dat zijn toch de helft en vanal.

Maar dat is toch zeker een derde.

Ja, dat is ook zo.

Nou, dan gaan we weer even zetje schap.

Als luisterers want er komt weer wat kunst aan.

We gaan kunst doen.

En ik ga deze keer twee schilderijen bespreken.

Maar trouwens, voordat je begint dat je nog hoort dat iemand dat geschreven de podcast is,
helemaal niet geschikt voor kunst.

Want je kunt niks zien.

Nou, dat is een scherp analyse.

Ik sta daar volledig achter natuurlijk.

Dat zijn betere media dan een podcast als deze om over kunst te praten.

Maar ik kan u wel attenderen op kunst.

En dat is het aardige van het moderne digitale netwerk.

Dat u kunt met een enkel drukje op de knop,
mis u normaal foutloos Nederlands kunst schrijven,
kunt u zo naar de besproken schilderijen toe.

En daar heeft u bovendien.

Ik geloof ook in ieder geval bij de herfst van de nuttebespreken schilderijen, dat fantastische Google-systeem, waarbij die schilderijen in echt extreem detail gefotografeerd zijn. Dat je elke detail kunt zien.

Precies.

Dus het is natuurlijk een loler bezwaar om te zeggen, je hebt er geen plaatjes bij.

Dat is wel waar, maar dat is natuurlijk een beetje flauwkul.

Sterker nog, u kunt in het verhaal wat ik nu gehaald, kunt u daarlijk gaan geven, ontsullen welke schilderijen het zijn.

En dan kunt u al meteen op het laptop of op de telefoon even...

Ja, de telefoon, dat zijn wel hele kleine pestplaatjes natuurlijk.

Ik ben ook helemaal geen voorstander van lezen op de telefoon.

En ik zag ook in de trein en in het hotel,

alle mensen naar Hollywood films kijken op de telefoon, daar heb ik echt niks mee.

Dat is werken, dan moet je...

Ik weet het niet.

Nou, vind ik wel zo ontzettend lullig.

Wat is handig?

Wat heb je constant bij je?

Dus kun je schilderijen?

Ja, kennelijk, maar ik zou er niks van voelen.

En mensen die nu onderweg zijn en die die kunst moeten gaan bekijken, wat zou je die adviseren?

Die zou ik adviseren om even die eerste de beste afslag te nemen.

En erbij het benzinstation even die twee z'n...

Ja, je moet er ook pauseren, hè.

Ik heb trouwens tegenwoordig een auto die,

als ik meer dan twee uur en een kwartier geloof ik achter elkaar, hij, dan projecteert hij in dat digitale vans dat je voor je snuffert.

Daar projecteert hij een kopje dampende koffie.

Dus het is dat een kopje en een kopje...

Daar komen van die wolkjes uit.

Ik geloof ook dat hij dan zegt van,

dat je even moet rusten of zo.

Doe het even kalm aan of nou ja, zo, iets in ieder geval.

Gels, als je op Netflix naar twee uur kijkt,

dan ben je nu nog steeds aan het kijken.

Oh, dat heb ik nog nooit gezien.

Nee, dan val je ooit niet een slaap van te voren.

Op een gegeven moment komt er dan zo'n melding van, ben je nu nog aan het kijken.

Maar goed, twee schilderijen.

Ja, twee schilderijen, die naar mijn idee even sterk verwand zijn, die merkwaardig genoeg praktisch op hetzelfde moment vervaardigd zijn in de 17e eeuw, die je allebei kunt beschouwen als uitgesproken Hollands schilderijen, met wat mij betreft ook Hollands licht.

Dat is toch weer heel wat anders dan licht in zeer bergrijke gebieden.

Dat is toch dat eigenaardige licht van in Nederland, met die schitterende wolkenluchten.

Welke schilderijen zijn het?

Is vermeersgezicht op delft?

Dat hangt op dit moment natuurlijk op de grote vermeertentoonstelling.

De blokbuster.

Maar ja, de blokbuster wordt alleen al geeft aan dat elke sympathieke kunstminder daar niet naartoe wil.

Dus we moeten, wat betreft als u het weer zelf wil zien, geloof dat de toontelling uitverkocht is, het keert weer terug naar het Mauritshuis, want daar hangt het normaal op een hele aardige wand, want in het Mauritshuis hangt het tussen twee schilderijen van Pieter Zangerdam, een schilder die veel jonger was dan vermeer, sorry, vermeer was veel jonger dan Zangerdam, maar het waren wel deels tijdgenoten.

En dus die,

dat gezicht op delft hangt in het Mauritshuis tussen twee schilderijen van Zangerdam.

Maar het gaat mij nu niet om die twee schilderijen, het gaat mij nu om een schilderij van Zangerdam, dat heet,

op de Mariaplaats in Utrecht en de Mariakerk, een ronduitschitterend schilderij.

Ik zou zeggen in ieder geval dat deze twee stadsgezichten, want het zijn natuurlijk stadsgezichten, die horen tot de top vijf schilderijen die in de 17e eeuw in Nederland zijn gemaakt.

En wat ik al zei,

zijn ze ongeveer op hetzelfde moment gemaakt, want het schilderij van vermeer dateert van 1663, dat schijnt tot op de maand nauwkeurig uitgerekend te kunnen worden, die maand heb ik er nou bij vergeten, maar goed.

En het schilderij van Zangerdam is van, nee sorry, Zangerdam is van 1663, en vermeer is van 1660, 1661, als ik het wel heb.

Het doet er nou niet zoveel,

het kan zijn dat ik deze twee jaar het allen nu gehusseld heb,
maar je begrijpt,
het is allebei zijn de schilderijen van de vorige jaren 60 in de 17e eeuw.
En het zijn vooral schilderijen die de ziel kalmeren,
het zijn kalmerende schilderijen,
het zijn schilderijen met een schitterend kalm licht,
ik zou zeggen ochtend licht,
maar dat is misschien een beetje fantasie,
meinerzijds, ik zou zeggen zeker in het geval van Zangerdam,
is het een soort, is het een stille, maar zonnige zondagoogend,
zo iets moet het zijn.

Dus geen saaie schilderijen?

Nou, dat hangt er vanaf, als je doel bent op,
weet ik veel zo'n zachter ding van Rubens,
zo'n kruisafname ofzo,
dan zijn dit wel vrij saaie schilderijen,
maar het zijn schitterende schilderijen,
juist in hun rust, in de rust die ze uitstralen
over het schilderij van Zangerdam,
dat kan bekeken worden in Museum Boymans,
dat is al, en dus kunnen we direct opmerken dat dat dicht is,
dat klopt, maar ze hebben daar een,
hoe heet het, hoe heet het zo'n ding nou,
een opbergruimte gebouwd.

Een pop-up museum?

Nee, niet een pop-up museum,
het is een gigantisch, spectaculair gebouw,
ook wist je hoe iets er kan niet op kunnen komen,
maar goed, normaal gesproken heeft elk museum zo'n opbergruimte,
dat is hier ook zolang het museum verbouwd wordt,
wordt de collectie getoond in dit,
in dit spectaculair gebouw in Rotterdam,
en ik ben ervan overtuigd dat je daar ook
dat schilderij van Zangerdam kunt zien,
maar nogmaals, ze zijn naar mijn idee gerelateerd,
gerelateerd in de tijd, en dat is geen toeval,
ze zijn gerelateerd in, in de manier van kijken
en in het gebruik van het Nederlandse licht.

Wat staat er op het schilderij van Vermeer?

Dat is een vrij bekend punt,
er staan twee Delftse poorten op aan de Westkant,
de Zuid-Westkant van de stad,
de Schiedamse poort en de Rotterdamse poort,
geen vanbij de poortgebouw op staat nog,

Delft heeft nog één poortgebouw over,
en dat is de Oostpoort,
en de Oostpoort, zoals het woord wel zegt,
naam al zegt, bewinst er aan de Oostkant van de stad,
is bovendien wel interessant,
het is een hele oude poort, een waterpoort,
ook met een vrije auto,
een ophaalbruggetje ervoor,
en voor mij staat een hele leuke poort,
omdat je keek uit op die poort,
uit het hooghuis van mijn groot ouders,
die in derft aan de kanaal weg wonen,
maar nogmaals, de Oostpoort bestaat,
nog met twee poorten op het schilderij van Vermeer,
wat eigenlijk dus veel beroemd zijn,
die poorten die verdwenen zijn,
zijn eigenlijk beroemd nog wel ook dan de Oostpoort.
Het schilderij van Vermeer wordt ook vermeld
in proost zevendelige roman-fleurven, zoals dat heet,
en daar een figuur uit het boek,
die sterft namelijk voor het schilderij,
gezicht op Delft,
met op zijn lippen de woorden van,
als ik zo had, ik maar zo kunnen schilderen.
Het is natuurlijk in het overen van Vermeer
een uitzonderlijk schilderij,
want daar zijn in zijn overen twee stadsgezichten,
namelijk dat straatje van Vermeer,
en natuurlijk dit gezicht op Delft.
Wie het nooit gezien heeft,
die kan het dus bekijken op het internet.
Er bestaat een zeer gedetende versie op het internet.
Als u die niet kunt vinden,
vind u ook naar de website van het Mauritshuis,
want daar kun je dat ook zien,
ook heel gedetent hier zijn handtekening,
op dat schilderij.
En dan zult u uiteindelijk besluiten,
als u dat allemaal gezien heeft,
en u geeft er iets om,
zodra het weer terug is in het Mauritshuis,
ga ik even kijken.
En ik hoop dat het dan weer geflankeerd wordt
door die twee schilderijen van Zangerdam.

Vermeer is niet oud geworden,
die is gelok van 1632,
die is in de jaren 70 overleden,
dus dat is een 40 geworden,
dat geldt niet voor Zangerdam,
die was van 1597,
en die is overleden in 1664 of zo is dergelijks.
Overigens interessant genoeg,
het gezicht op de Mariakerk heeft hij eerst getekend,
27 jaar eerder,
en het schilderij van de tekening heeft hij pas,
dus 27 jaar later gemaakt.
Bij Tjndlers Museum in Haarlem,
kunt u de tekening zien van,
ik weet niet of die,
denk dat u dat aan moet vragen,
en zo, maar goed, in principe,
zou u de tekening kunnen zien.
Ik moet er nog bij zeggen,
Zangerdam was een fenomenale tekener.
Het stadsarchief van Utrecht
heeft een aanzienlijke collectie tekeningen van Zangerdam,
en het is echt doodzonde mensen in het instantie
niet normaal te bekijken zijn voor het publiek,
ze zijn wel eens tentoongesteld,
maar in principe berussen ze dus in het archief.
Dit is allemaal in overeenstemming kwijt,
maar je vaste overtuiging dat hij niet tekening kunt,
kun je ook niet schilden.
Je moet fantastisch kunnen tekenen
om een groot schilder te zijn,
en dat was dan mijn idee,
zowel van meer, als Zangerdam.
Zangerdam was een klein mannetje,
die bovendien een boggel had.
Hij heeft hem een relatief klein uvra nagelaad,
hij net als vermeer,
en Zangerdam heeft vrijwel alleen maar kerkinterieus gemaakt.
Dus ook het gezicht op de Mariaplaats en de Mariakerk,
dat is eigenlijk een uitzonderingseval in zijn uvra.
Het zijn prachtige kerkinterieus.
Kijkt u als u toch daar op dat internet zit,
omdat u even van de weg af bent gegaan,
kijkt dan even naar het kerk,

de schilderij van de kerk, in Assendelft.
Een meesterlijk doodsimpel schilderij.
En moeten wij over smelen hebben met Zangerdam,
vanwege zijn kleine gestalten,
vanwege zijn teruggetrokken persoonlijkheid,
en zijn boggel, nee, helemaal niet.
Hij behoorde tot de best betaalde schilders van Nederland in de 17e eeuw,
en dat niet alleen hij had van zijn vader,
had hij aandelen VOC geerft,
die afhankelijk geen reed omrachten,
maar die te slot in de loop van de 17e eeuw,
enorm gingen renderen.
Dus het is bepaald zo,
dat Zangerdam geen gerekleed zullen we,
maar even zeggen,
hij heeft ook die kerkinterieus schitterend,
afgebeld.
Ik denk wel dat, laten we zeggen,
de figuurtjes die u erin ziet in die kerken,
die schijnt u ook open en door een ander,
de herbalade schilder,
die zijn na verhouding wel iets te klein,
want die kerken wel een magistrale indruk maken
op die schilderijen.
Maar eigenlijk is al dat werk van Zangerdam
te moeite waard.
Je hebt bij Zangerdam ook,
als je door zo'n museum loopt,
dan wáar je dan allemaal van die geweldige tafrelen ziet,
van ik kan zij,
kruisafnames, voetwaszingen,
en erg goed de bekende Bijbelster tafrelen,
vanzelfsprekend Maria met het kind en zo,
en de kruiser ging zelf,
en dan kom je zo'n,
dan kom je zo'n Zangerdam tegen en denk je,
ah, jee, wat is die Hollandse schilderkunst?
Ja, Lubens was u zeker in z'n ook Hollandse schilderkunst,
maar wat is dit toch fijn,
dit bescheidende, schijnbaar kale,
maar immens overtuigende manier van schilderen?
Het is eigenlijk hetzelfde effect,
ik had het nu in Wenen, had ik het ook weer,
je dwaaldes door die zalen met van tijken, Rubens,

exuberantie, veren, pluimen,
rembrandt had er natuurlijk ook wel een beetje
een handje van van die poppenkast,
maar, en dan kom je in hoek om,
en daar hangt er zo'n, zo'n,
kom op zo'n, zo'n, zo'n eisgezicht van,
is werkt mijn kruis, is in toenemende mate een zeef,
eh,
de doven van Kampen,
de,
ik kom er zo op, moet even nadenken,
kun je dit stukje er later uitknippen,
althans de stilte kun je die er uitknippen,
dan kun je het alles uitknippen,
ik kan het ook even googelen,
dan heb je dit meteen,
de doven van Kampen,
weet je meteen welke schilder het is,
de doven van Kampen, we gaan het eens even doen,
ik vind het verschrikkelijk,
dat ik verduur aan deze,
laatst was het dragen,
nu weet ik het wel natuurlijk,
je kunt toch niet,
de stommer van Kampen,
kom ik wel tegen,
even kijken,
de stommer van Kampen,
Averkamp,
wat verschrikkelijk dat ik het niet wist,
sorry Averkamp,
daar in de hemel,
dat ik het niet wist,
je kunt toch niet alles weten maar,
je kunt niet alles overhouden,
dat zijn toch wel niet raar,
want je weet dat je het weet,
en ik kwam ook in Wenen weer zo'n hoek om,
wat ik al zei na zo'n zaal,
in minse schilderijen niet waar,
met idiot gespeerde mannen,
en speeren,
ik begrijp wel waarom,
de opdrachtgevers,

zoals mijn zuster altijd zei,
en daar kom je zo'n hoek om,
en daar hangt daar zo'n Averkamp,
een piepklein ding,
ik geef geen zin dat ik het aangeef,
met mijn handen hoe groot het is,
en dat is dan zo'n,
hoe gek het ook klinkt,
het zijn al die gespeerde mannen,
met die veeren en die speeren enzo,
maar Averkamp is de openbaring,
dat is zo'n simpel ijsgezichtje,
en dat is,
nou ja, maar nu terug naar Zangerdam,
het gaat dus om twee schilderijen,
die dan mijn idee dezelfde sfeer ademen,
in feite hetzelfde licht
tot op zeker hoog te vertonen,
dat had Zin Mauritschaas
heel scherp gezien,
want daar hangt dus het gezicht
op delf tussen twee schilderijen
van Zangerdam.
Bekijk beide schilderijen
voor mij genoeg,
en u ziet,
want een superior schilderkut
in de 17e eeuw
in de Nederlandse Republiek
mogelijk was,
want ik ben geneigd
om te zeggen, misschien klinkt het toch
een beetje arrogant,
nergens in Europa
hadden in de jaren 60
van de 17e eeuw
deze twee schilderijen
gemaakt kunnen worden,
behalve dan,
in de Nederlandse Republiek
en in de Nederlandse schilders.
Dus, ga kijken,
gezicht op de Mariaplaats
en de Mariakerk,

voor alle zekerheid,
als u naar Utrecht gaat zoeken
naar de Mariakerk,
die is in het begin van de 19e eeuw
afgebroken,
die is vervangen door het gebouw
van kunst en wetenschappen.
En als u een beetje Utrecht kent,
dan weet u dat het gebouw
is, en toen hoopte ik zo,
terwijl ik helemaal niet katholiek ben,
geen bal geloof,
0,0,
toen hoopte ik zo, dat ze de Mariakerk
zouden herbouwen, op die plek.
Een prachtige kerk,
alleen die kloostergang staat dan
natuurlijk nog van die kerk,
hebben ze een nieuw gebouw
van kunst en wetenschappen gebouwd.
Een gemiste kans,
ik heb geen andere woorden,
een gemiste kans.
Een schitterende,
typisch Nederlandse schilderij.
En als ik jou maar geloof,
dus ook een van de betere.
Bij de schilderijen
horen wat mij betreft,
tot de top 5,
Nederlandse schilderijen van de 17e eeuw.
Nu weet ik zeker dat we een brief krijgen,
wat zijn die andere drie dan,
maar dan moet ik dan
nog eens even over nadenken.
Nou, ik weet er wel wat pa.
Ik weet ook nog een paar
hele gekke schilderijen uit Weenen,
die zal ik ook doen.
Ik word laatst van iemand die vertelde
hoe die schilderijen, als ze naar zo'n vermeer
tentoonstelling gaan,
hoe die dan vervoerd worden in zo'n grote kist.
Ja, en de verzekeringen,

dat is een enorme kwestie.
Ik vind dat heel gesleept,
dit zijn hele kwetsbaren.
En kijk, bij Moner 4000
schilderijen aangelaten,
en Vermeer heeft er ook 41 of 42
aangelaten,
40.
Overigens doet het daar eigenlijk niks
te hoeveel je nadlaat.
Je hoeft er maar
een paar meeste werken te maken,
en dan is het eigenlijk al,
dan heb je hier,
je taak als mens hier op het ondermaanse
toch, naar mijn idee voltooid.
Maar goed,
kijken naar,
en als je dan toch lekker bezig bent,
ook nog maar even naar die ijsgezichten.
En die kist,
die wordt ook maar één keer gebruik begrepen,
als ze dan weer terug moeten,
komt weer een nieuwe kist.
Zo best kunnen,
ik heb altijd het gevoel,
dat is er meerdere eer en geloven
van de museum directuur.
Dat gebiedt hem natuurlijk de mogelijkheden om later
tegen die andere musea te zeggen,
we hebben jullie liever meer uitgeleend,
en nu moeten jullie ze zo
uitleen,
dat is een soort roul handel,
zal ik maar zeggen,
het is veel interessanter
om één of twee vermeers
te zien, te midden van
twee, drie, vier, vijf salen
met Nederlandse 17-euze schilderkunst,
dan dat je al die vermeers
bij elkaar ziet.
Het is veel leuker om dat te vergelijken
met.

Ja, het is nog,
dat is nog een puntje wat ik misschien vergad,
zeker bij, niet,
niet bij het gezicht op de Mariaplaats
en de Mariakerk,
maar bij het gezicht op Duist
is het vermoeden,
dat er een camera op skeur aan gebruikt is.
Een toestamme lens
wat
het afgebilde
omgegeerd, als ik het wel heb,
op een mat-glazen plaat projecteert,
waar David Hock
niet volgens mij een heel boek over geschreven heeft.
Wil ik altijd nog eens lezen
en gaan we het hier ook behandelen?
Urenlang
gaan we het behandelen?
Het is oost interessant natuurlijk
om te weten hoe het precies deed.
Ga je nog eigenlijk zelf nog naar
museum in Nederland veel?
Je hebt natuurlijk die museumjaarkaart,
die hebben ze speciaal voor jou, die weer
betaalbaar gemaakt?
Ja, als het even kan, ga ik naar museum.
Ik ben al steeds van plan om
naar de tentoonstelling van Jan Vett
in het Dordrecht te gaan,
zodat we hier zo één
tentoonstelling over één enkele
kleine schilderen,
maar het is ook heel
stil ingetogen,
werken dan al hij opzicht,
maar ik ben al eigenlijk van plan
als het even kan om daar heen te gaan,
want hij loopt het nog maamden.
Dus Jan Vett in Dordrecht.
Dordrecht is sowieso een buitengewoon aardig museum,
waar ze een heel goed
vind ik de tentoonstellingsbeleid
hebben.

Misschien ook voor mensen die
ook een beetje zakelijk georiënteerd zijn.
U weet dat,
bij een verbouwing van een museum in
Nederland in principe,
duurt het twee keer zo lang als het van vond
tevorens is aangekondigd,
en vaak is het ook twee keer zo duur
als van tevoren werd aangekondigd.
En de hele verbouwing van
het Dordrecht Museum was precies
op tijd klaar voor precies het geld
wat er voor uitgetrokken was.
Dus het kan wel. Ja, je ziet, het kan.
Het kan.
Ik moet meteen denken aan het binnenhoofd,
en het kost ook veel meer.
Ja, dat hij wist dat van tevoren.
En dat te maken, de reden die gegeven was
de kapitoel bestorming.
We moeten het beter beveiligen.
O, het is dat echt waar. Ja, dat zag ik.
De Hugo, de jongen stond dat te vertellen.
Oh, want allemaal mag ze aan dat echt zou zijn dat
er bedacht hebben. Die zei van,
we hebben allemaal gezien wat er in...
Met die gebouwde metriërs of zo.
Nou, allemaal beveiligingsdingen.
En daardoor ging het lange uur te dachten.
Dit is wel een hele goedkoop snoes. Ja, dat
is wel...
Jongen, je kunt het altijd vanaf de buitenkant
met touwen en pik houden.
Hele tijd gaan opklimmen of niet?
Nou, dat wil ik niet zeggen.
Heel veel mensen hebben trouwens nog geëreerd
op die beklimming
van de elk kapitan
in Yosemite Park.
Hij is niet
bij een volgende gelegenheid naar beneden gevallen.
Dus hij leeft nog.
Het is verbijsterend.
Ik heb hem even aan die plaatjes gekeken

met hoogtevrees.
Als je naar die plaatjes kijkt,
ik krijg namelijk,
als ik ernaar kijk,
ik krijg al bevende knieën.
Terwijl je geen hoogtevrees hebt van het uur?
Nee. En terwijl ik dus niet waar,
hij trekt zich op met zijn oefend uren
per dag.
Met magnezenpoeder op zijn vingers
om zijn hele gewicht
een simpel weg om hoog te kunnen trekken.
Dat zou...
Het hele complex
van waardigheden
wat je hiervoor nodig hebt
staat zo ver van
mijn weg dat ik
zelfs met de beste wil en fantasie
niet in kan komen.
Het is voor mij
totaal onbegrijpelijk.
Hij heeft het in 3 uur of zo
beklommen. Hij leidt wel zonder touwen,
zonder haken,
zonder veiligheidsapparatuur.
Het is verbijsterend.
Het is 800 meter ruim.
8 keer de domtoren.
Dan kijken we even naar wat opmerking en vragen
hebben. Ja, dan gaan we even naar de
opmerking en vragen kijken.
Er waren ook wel een aantal dingen die
waar ik iets over wilde
zeggen.
Iemand zei nog iets of ik aandacht
kon besteden aan de vulpen.
Dat was op een of andere manier toch
goed getroffen.
Ik heb heel lang
een penneobsessie gehad.
Ik heb heel lang
met een vulpen geschreven
tot het begin van deze eeuw.

Dan heb ik
een tijdje nog
met zo'n
kwalitatief
hoogwaardige
ballpoint geschreven.
En toen ben ik gaan type.
Ik schrijf namelijk met stukken
eerst allemaal op en dan type ik ze over.
Maar ja,
als je meer moet produceren dan is
het wel een heel ontslachtige weg
om een stuk te schrijven natuurlijk.
Ik schrijf tegenwoordig
met van die fine liners van half
een millimeter.
Daar ben ik heel tevreden mee.
En de vulpen die je
had moest je echt met zo'n potje inkt
of zat de vulpen in de pen?
Het is wel een interessant verhaal. Vooral omdat
ik er zelf een hele goede indruk in
maak.
Ik had mijn eerste vulpen cadeau gekregen
van de firma Taowens
omdat de beste leerling van
de school
of de ene beste leerling, weet je niet
precies hoe het zat. Die kreeg
een talents vulpen cadeau.
En bij de
ja, dat is een afscheidsbijeenkomst
van de eerste klas.
Van een middelbare school.
Ik weet nog als de dag van gisteren.
Dat was dan een vrij lullig jongetje.
Het was in Wageningen.
Een gebouw wordt overigens ook ondertussen
overigens afgebroken.
Samen met mijn latere vriend die ik toen nog
niet kende, Frank van Wijk
hadden wij
waar wij de beste leerlingen
in de eerste klas van die school.

En we moesten naar voren
lopen. Ik vond het dood en dood eng.
Hij had die
alle ogen op je gericht.
Tegenwoordig heb ik niet zo vermoeid
ermee, maar toen vond ik dat
dood en dood eng.
En zo kwam ik aan mijn eerste vulpen.
Waarmee ik de hele
school geschreven heb.
En toen was
de versleide toch.
Ik heb altijd last gehad
met mijn tweede vulpen.
Het is nooit geworden
in mijn handen
wat het had moeten zijn.
Maar als een vulpen het goed doet
als de pen lekker over
het papier loopt.
Je moet ook wel behoorlijk papier gebruiken
en niet pruts papier.
Dan is het wel een enorm fijn gevoel.
Het schrijft lekker.
Ik schrijf nog steeds veel liever met de hand
dan dat ik diep.
Dan zie je die inksche opdrogen.
Ja, het is
afstandig. Ik vind ook als je dan
een hele paar in haar vol hebt geschreven
dan denk je, die is echt een kunstwerk.
Denk ik dan.
Nou ja, die stijkt
misschien niet, maar
ik vind met de handschrijven heel fijn
werk en ik schrijf natuurlijk nog heel veel
met de hand omdat ik al mijn uittreksel
die schrijf ik met de hand.
Die typ ik niet.
Niet nodig
om te typen.
En doe je dat vaak als je een lezing in het land hebt, schrijf je dan
een aviesje vol waar je het over gaat hebben?
Nee, dat doe ik nooit.

Die lezingen, dat is allemaal uit de losse pols.
Maar als ik een artikel ga schrijven
of als ik boeken lees om een artikel te gaan schrijven
dan maak ik wel uittreksels
en notities.
Je hebt mij ook wel eens een keer een papiertje
laten zien in de binnenzak van jouw jas
wat ik net verteld heb staat hierop.
Ja, dat kan.
Dat kan heel goed, ja.
Ik weet niet, dan moet het een onderwerp zijn
waar ik niet er wel erin zat.
Ik zou me zeggen, ik ga morgen al m'n loog geloof.
Of was het nou, zwolle.
Nee, sorry.
Sorry zwolle, het is zwolle.
Ja, dan doe ik iets,
ik denk voor een keer heb ik iets over
de vijfde missiejas gedaan.
Dus ik denk dat ik nu een zwolle iets over poed in ga doen.
Ja.
Dan ga ik dan dat je dus eigenlijk niets voorbereid
als je dan naartoe gaat.
Want die mensen die denken, dan doet die jouw vragen
dat die maarten zich weken voor te bereiden.
Ik wil niet zo eens dat denken.
Nou in ieder geval wel iets van voorbereiding
maar je doet helemaal niks.
Nee, ik heb me heel lang voorbereid
maar het geluid kan worden
minder en minder en minder.
Het zit hier je hoofd.
Het is niet zo dat je er niks aan doet
het zit in je hoofd.
Je hebt erover
nagedacht.
Ik heb je er net een heel verhaal verteld over
waarom ik vond dat de Macron
eigenlijk in de basis gelijk had.
Nou ja, zo iets ga ik me ook vertellen.
En dan kun je van alles van maken.
Dan kun je een uitstapje maken
enzovoort.
Ik heb eigenlijk nooit

ik heb nooit gedacht
dat het publiek vermoedt
dat ik er weken aan heb zitten.
Nee, dat denk ik ook niet.
Dat er diverse ernstige ernstige
echte russies aan vooraf zijn gegaan.
Nee, absoluut niet.
Wat ik al zei
ik ben en loop er steeds minder
en minder en minder gaan voorbereiden.
Er is ook weer heel veel te doen
om China en afluisteren
en gevaar en noem maar op.
Je bent er heel duidelijk in.
Je hebt eerder gezegd van de Verenigde Staten
doen het al jaren, dus hoeven we dat niet bang voor te zijn.
Die aflevering hebben we nog een keer
in de beschrijving bij deze podcast gezet.
Dus als je er geen genoeg van krijgt
dan is dat vooral absoluut de moeite waard.
En volg ons in je podcast app
want dan mis je sowieso helemaal niks.
Avakamp, wat verschrikkelijk
dat ik het niet wist.
Sorry Avakamp, daar in de hemel.
Ik heb laatst gelezen wat de Apple
er aan verdient en wat de Chinezen
er aan verdienen en dan
moet je toch ook als Chinese denken we doen
iets fout, dit moet op korte termijn
moet dit veranderd worden, want dit is
een hele onrechtvaardige zaak.
Maarten over de geschiedenis van China.
Wat zich voltrekt in China en Indië
en andere Aziatische landen
is niet meer dan een onderdeel
van datzelfde enorme proces
wat ooit begonnen is tussen 1690
en 1750.
Download het luisterboek
via de link in de show notes.
En ieder deze week hebben we in deze podcast
ook gehad over de komst van Macron naar Nederland.
Tijdens dat staatsbezoek

hebben we onder andere gesproken over
kwantumtechnologie.
Nederland zet flinke stappen op dat gebied
een vreke heiman weet daar alles van.
Zij was bij het bezoek van Macron
sprak zelfs met de president
en vertelt nu in de podcast sea level
welke stappen Nederland zet op het gebied
van kwantumeganica.
Het gesprek hoor je via de link in de show notes.